

ZLATÁ LOĎ – SLOVANSKÝ MOST 2011

Literární kavárna Řetězová
sobota 5. listopadu 2011 v 19 hodin

MEDAILONKY BÁSNÍKŮ

ALENKA JENSTERLE - DOLEŽAL (1959) je básnířka, spisovatelka, esejistka a literární vědkyně. Vystudovala slovinský jazyk a literaturu, srovnávací literatury a filozofii na Filozofické fakultě Univerzity v Lublani. Nyní přednáší slovinskou literaturu na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze a na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Vydala čtyři básnické sbírky, román *Temné město* a také vědecké monografie o slovinské literatuře. Její básně byly přeloženy do češtiny, chorvatštiny, srbštiny, polštiny a angličtiny.

TATJANA T. JAMINK (1976) je básnířka, spisovatelka, překladatelka a redaktorka. Vystudovala slovinský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Univerzity v Lublani. Roku 2009 vydala básnickou sbírku *Brez (Bez)*, připravuje sbírku povídek s názvem *Nesnesitelná lehkost lehkost (Neznosna lehkost lahkost)*. Pracuje jako překladatelka na volné noze, překládá z češtiny a polštiny (roku 2009 dostala cenu pro nejlepší mladou překladatelku). Je předsedkyní Kulturně-uměleckého sdružení Police Dubové, které vydává beletristické a společenskovědní knihy, rovněž organizuje kulturní akce ve Slovinsku i v zahraničí. Spolu s Tajou Kramberger a Barbarou Korun založila mezinárodní literární cenu KONS.

KSENIJA JUS - XENIA (1972) je hudebnice, písničkářka, básnířka a skladatelka. Jako hudebnice začala působit r. 1989 v oblasti divadla, první sólová písničkářská vystoupení sahají do r. 1993/94. S hudební skupinou No Phobia Orchestra vymyslela hudebně-divadelní projekt *Lidstvo v Amoll (Človeštvo v A-molu)* a v r. 2000 také natočili stejnojmenné album. Roku 2002 se stejnou skupinou vydala dvě alba. Jejimi posledními počiny jsou desky *Lístek na slunce (Karta do sonca)* a *Maják touhy (Svetilnik hrepenenja)*.

INGRID LEMUT - VOSTRÁ (1962) je básnířka. Vystudovala slovinský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Univerzity v Lublani. Od roku 1985 žije a pracuje v Praze. Píše poezii. Její básně vyšly v slovinských literárních časopisech, roku 2004 obdržela 3. cenu na konkurzu časopisu *Mladika*.

ALEŠ MUSTAR (1968) vystudoval anglistiku a pedagogiku na Univerzitě v Lublani, na Univerzitě v Bukurešti pokračoval v postgraduálním studiu zaměřeném na rumunskou literaturu. Poezii publikuje ve slovinských časopisech, v roce 2005 vyšla jeho básnická prvotina *Soudní/osudové tlumočení ((U)sodno tolmačenje)*. Ve slovinském literárním prostředí je známý jako překladatel z rumunštiny a makedonštiny. Je také autor dramatických textů.

IZTOK OSOJNIK (1951) je komparatista, filozof, básník, malíř, spisovatel, esejista, překladatel, alpinista a cestovatel. Je průkopník řady uměleckých směrů, spoluzakladatel anarchistického »podrealistického hnutí«, uměleckého »Garbage art« (Kjóto) a hudebního »Papa Kinjal Band«, »Hydrogismy« a jiných významných uměleckých spolků a festivalů. Vystudoval komparatistiku na Univerzitě v Lublani. Dosud publikoval 26 autorských knih poezie, poslední z nich je ****Asterisk* (2011), také čtyři romány a dvě sbírky esejů a studií. Jeho knihy a jiné texty vyšly ve více než 25 jazycích. Jeho dílo bylo oceněno řadou domácích i zahraničních cen, naposledy cenou KONS (2011). Žije a pracuje v Lublani.

ANDRAŽ POLIČ (1972) debutoval v roce 1995 sbírkou *Hamlet v Karpatech (Hamlet v Karpatih)*. Poté následovalo devět vydaných básnických sbírek, jež propojuje motiv cesty a otevřenosti k neznámému. Pro jeho poezii je příznačná hudebnost, jako skladatel a kytarista působí ve skupině *Hamlet Express*, vytváří hudební doprovody k divadelním představením. Jeho poezie vyšla také s hudebním doprovodem na CD a záznamy jeho vystoupení jako performance na DVD. Vystupuje též se svou ženou, slovinskou herečkou Natašou Burger. Žijí v Praze.

TOMISLAV VREČAR (1976) je slovinský básník, spisovatel, esejista a organizátor klubových večerů a multimediálních událostí. Vydal básnické sbírky *Punk ešte není mrtvej* (Punk še ni hin, 1997), *Váš syn každé ráno přehání kočky v okolině (Vaš sin vsako jutro preganja mačke po soseski, 1998)*, *Když se mi vše nabízí, má chuť mizí (Ko se mi vse ponuja, se meni skuja, 2003)*, *Aby mě husa kopl, a pak jí kopnu já (Naj me koklja brcne, potem bom pa še jaz njo, 2004)*, *Kokot básne (Kurc pesmi, 2009)* a *Jmenuji se Veronika (Ime mi je Veronika, 2011)*. Jako hudebník a básník spolupracoval na hudebně-poetickém albu *Kousek hluku a špetka soli* (Košček hrupa in čepec soli), a jako básník také na albu *Rockeři zpívají básníky* (Rokerji pojejo pesnike). Je čestným hostem literárních událostí v Itálii, píše totiž zároveň v italštině. Překládá italské básníky mladší generace, především z Furlánska. S básníkem Miklavžem Komeljem uskutečnili větší překladatelský projekt – přeložili poezii a *Manifest o novém divadle* Piera Paola Pasoliniho. Spolu s překladatelem Zsoltem Luckasem přeložil *Záznam svobodných myšlenek* maďarského básníka Attily Józsefa. Je zakládajícím členem hudební skupiny Soma Arsen, která v r. 2010 vydala svůj první album s názvem *Hluchý cirkus bez sluchu (Gluhi cirkus brez posluha)*. Vrečarovy básně byly přeloženy do mnoha cizích jazyků. Spolupracoval na více známých mezinárodních literárních festivalech po celé Evropě (Itálie, Maďarsko, Slovensko, Španělsko, Chorvatsko). Momentálně žije a tvoří v Nové Gorici.